

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Kövér László

az Országgyűlés elnöke részére

Országgyűlési hivatala

írószám: K/8227

HELYBEN

Érkezett: 2012. SZEPTEMBER 03.

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 91. §.-ára, kívánok benyújtani **Balog Zoltán** az egészségügyért felelős **Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető Miniszter Úrhoz:**

Tud-e Miniszter Úr arról, hogy a nevében milyen hangvételű és stílusú válaszlevelet küldenek egy kérdést megfogalmazó országgyűlési képviselőnek?
címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Néhány héttel ezelőtt írásbeli kérdést tettem fel Önnek a betegjogi képviselő megváltoztatandó szabályairól. A válaszlevelében foglalt érdemi véleménnyel nem értek egyet, ahogy a Magyar Ügyvédi Kamara sem, amelyik vélhetően nem értelmezi rosszul majd 15 éve az ügyvédi törvényt. Azt továbbra sem tudom, hogy mi a változtatás valódi indoka, de feltételezem, nem szakmai megfontolás, sokkal inkább politikai, hiszen az ügyvédi törvény felhívott rendelkezéseit az Ön minisztériumának munkatársain kívül másfél évtizede senki nem értelmezi a válaszlevélben vázolt módon. A politikai döntés azonban – melynek tartalmáról továbbra is szívesen venném tájékoztatását – az Ön joga és felelőssége, ahogyan a miénk lesz az, amikor mindezt megváltoztatjuk majd. Végül, ellenzéki képviselőként az én feladatomban az, hogy információt kérjek és felhívjam a figyelmét döntésének helytelenségére.

Éppen ezért értelmezhetetlen számomra válaszlevelének az a mondata, mely szerint:

„Szükségtelen Képviselő Úrnak e kérdésfeltevéssel feszültséget kelteni pl. beteg és egészségügyi dolgozók közt.”

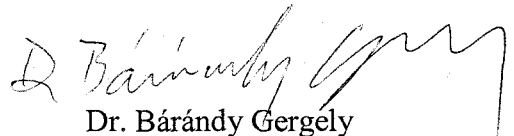
Először is, nem az Ön feladata megítélni, hogy egy ellenzéki képviselőnek milyen témával „szükséges” foglalkoznia és mivel nem. Másodszor, a válasz célzott otrombaságát – amely, mondjuk ki, árnyaltabban fogalmazva arról szól, hogy alaptalan rágalmaimmal a társadalom kárára cselekszem – az is igazolja, hogy a kioktatáson kívül értelme sincs. Az írásbeli kérdés és az arra adott válasz ugyanis Önhöz, illetve hozzám jut el, s ellentétben a szóbeli műfajjal, nem láthatják a tévénezők, így „pl. beteg és egészségügyi dolgozók” sem. Én pedig a nyilvánosság előtt meg sem említettem a témát. Úgy tűnik azonban, hogy e megszokott politikai fordulatot az Ön munkatársai köztöszóként alkalmazva használják, ha oda illik, ha nem. A válaszlevélben úgy hiszem, egy miniszternek nem kioktatni és megsérteni kell az országgyűlési képviselőt, hanem szakmai választ adni egy kifejezetten szakmai kérdéssorra.

Tisztelt Miniszter Úr!

Ön is és én is számtalan, ennél nagyobb sértés elszenvetői voltunk már, s leszünk is. Így kérem, ne a sértettség indokolt vagy indokolatlan megnyilvánulásaként értékelje levelem! De kérem, Magyarország kormányának tagjaként fontolja meg, valóban szükséges-e retorikájában, a politikai kultúránk részeként megtartania a sokszor oda sem illő köztársasági használt felesleges és tartalom nélküli, támadó mondatokat! S ha már a konkrét mondatot nézzük, vajon helyénvaló-e, hogy a kormány, tanácsot ad az ellenzéknek, mivel foglalkozzon és mivel ne? Miniszter Urat ismerem, és ez alapján azt feltételezem, hogy egy a levélben foglalt és általam kifogásolt mondat stílusában távol áll Öntől. Az aláírásból az derül ki, hogy a levelet Ön nem olvasta, azt helyette hagyta jóvá. A válasz azonban az Ön nevében, az Ön válaszként érkezett. Ezért levelem első bekezdésében foglalt észrevételem megfontolásának kérése mellett kérdezem Miniszter Urat, tartalmát és stílusát egyaránt tekintetbe véve, valóban egyetért-e Ön azzal a válasszal, amit munkatársai eljuttattak nekem?

Budapest, 2012. augusztus 31.

Üdvözlettel:

Dr. Bárándy Gergely
MSZP